

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič vrst do Din 2., do 100 vrst do Din 2.50, od 100 do 300 vrst do Din 3., večji inzerati petič vrst do Din 4.-. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knašjeva ulica št. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/L — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.
Račun pri poštneškim čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

SOFIJA V PRIČAKOVANJU JUGOSLOVENSKEGA KRALJEVSKEGA PARA

Vsa bolgarska javnost pozdravlja z navdušenjem napovedani prihod Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljice Marije

Sofija, 26. sept. r. Sofija je skoro vsa v cvetju, zelenju in zastavah jugoslovenskih in bolgarskih. Posebno bogato so okrašene cete in trgi, po katerih se bosta vozila po svojem prihodu Nj. Vel. jugoslovenski kralj in kraljica. Izreden je pogled na trg pred dvorom, kjer je okrašen v glavnem že gotova in kjer je postavljenih osem širokih in zelo visokih stebrov, okrašenih s cvetjem, zelenjem, zastavami in grbi. Razen tega je ves trg prepleten z venci.

Glavni sprejem jugoslovenskega kralja in kraljice bo na železniški postaji, kjer jima bo po starem slovenskem običaju ponudil sofijski župan kruha in soli na srebrnem krožniku, izredno lepem delu bolgarske zlatarske umetnosti v starobolgarskem slogu. Kraljevski par bo stanoval v Vrani, kraljevskem dvorcu v neposredni bližini Sofije, ki jima ga je dal na razpolago kralj Boris in ki je bil v zadnjem času preurejen ter znatno povečan. Sprejemu jugoslovenskega kraljevskega para bodo prisostvovali tudi vse vrste bolgarskega vojaštva.

Proglas sofijskega župana

Sofijski župan Ivanov je za obisk kralja Aleksandra in kraljice Marije izdal proglas, ki pravi:

Prestolniki meščani! S čustvom velike in iskrene radosti vam sporočam, da bosta pripela v prestolnico Bolgarske Nj. Vel. jugoslovenski kralj Aleksander in kraljica Marija. Visoka in draga gosta prihajata, da vrnete Nj. Vel. kralju Borisu in kraljici Ivani lanski obisk v Beogradu in podasta nov ter sijajen izraz želje ter volje dveh sosednih in bratskih narodov, da živita v miru in priskrbenem prijateljstvu. Ta obisk Nj. Vel. jugoslovenskega kraljevskega para je dejanje zgodovinskega pomena. To je svetel praznik za Bolgare in Jugoslovane. To je sijajen dokaz novega duha vzajemnega spoštovanja, prijateljstva in bratske priskrbenosti, ki obstoja med našima dvema državama. Treba je, da verujemo, da bo ta duh končno ojačil balkanski mir in mnogo doprinesel k uvrstitvi miru v nemirni Evropi. Meščani! Priskrben in bratska čustva, ki jih gojimo do Jugoslavije in njenega naroda, so vsem znana. V teku poslednjih mesecev jih nismo samo enkrat iskreno ter prostovoljno manifestirali. Sedaj se nam izkazuje srečna prilika, da sprejmemo in pozdravimo vrhovnega predstavnika jugoslovenskega naroda kralja Aleksandra in njegovo visoko soprogo kraljico Marijo. Prepričan sem, da boste prestolniki meščani, zvesti svoji nacionalni tradiciji, dali izraza navdušenju in veri, ki ju ta visoki obisk zbujata pri nas. Tako se boste v imenu vsega bolgarskega naroda oddolžili za sijajen in priskrben sprejem, ki je bil lani prirejen v Beogradu Nj. vel. kralju in kraljici. Pozdravimo vsi meščani in občinska uprava Nj. Vel. jugoslovenskega kralja in kraljice z našim iskrenim »Dobrodošli v prestolnici Bolgarie« in vzkliknimo gromko ter priskrbeno: »Živel Nj. Vel. kralj Boris III. in bolgarski narod! Živel Nj. Vel. kralj Aleksander in jugoslovenski narod! Živeli njihovi vladarski domovi!«

Seja bolgarske vlade

Sofija, 26. septembra. Včeraj je bila seja ministrskega sveta, ki se jo je udeležil tudi bivši predsednik bolgarske vlade in zunanji minister Nikola Mušanov. Ob tej priliki je Mušanov poročal vladi o razgovorih, ki jih je imel svoj čas z jugoslovenskim zunanjim ministrom Bogoljubom Jevtićem, kakor tudi o lanskem obisku bolgarskega kraljevskega para v Beogradu. V zvezi s tem je predsednik vlade Kimon Georgiev izjavil novinarjem, da je Mušanov človek, s katerim se more vedno in vsak čas govoriti. Zunanji minister Kosta Batolov je bil nekoliko bolj konkreten ob tej priliki ter je izjavil:

Na tej seji nas je g. Mušanov obvestil o razgovorih, ki jih je imel v Beogradu in Sofiji z jugoslovenskim zunanjim ministrom g. Jevtićem.

Glede obiska jugoslovenskega kraljevskega para je izjavil: Veselimo se, ker bomo mogli sprejeti jugoslovenskega vladarja, in čvrsto sem prepričan, da bo ta sprejem celo priskrben.

Pripomnil je tudi, da ga je posetil jugoslovenski poslanik Cincar Marković.

Glasovi tiska

Sofija, 26. sept. Vsi listi objavljajo obširna poročila o pripravah za slovesni sprejem jugoslovenskega kralja Aleksandra in kraljice Marije, ki jima posvečajo tudi priskrbenne članke.

Tako je »Mir« objavil uvodnik z naslovom »Naše zblizanje z Jugoslavijo«, v katerem pravi med drugim:

Z radostjo in najčistejšimi bratskimi čustvi se bolgarski narod pripravlja, da sprejme Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljico Marijo. Bolgarski narod se spominja, kako priskrben in sijajen je bil sprejem, prirejen našemu kraljevskemu paru za njihovega bivanja v Jugoslaviji. Ta sprejem, izreden po svoji priskrbenosti, je bolgarski narod visoko ocenil. Ta sprejem je našel velik odmev v njegovi duši in je brez dvoma dal pobudo za nagel razvoj pokreta za zblizanje in sporazum obeh držav. Danes je naša vrsta, da izpričamo Nj. Vel. kralju Aleksandru in kraljici Mariji naša iskrena čustva in tople simpatije. S polno vero, da se bo ustvaril sporazum med Jugoslavijo in Bolgarijo v dobro obeh narodov, pričakujemo naš narod z iskreno radostjo prihod kralja-vojaka in njegove vzvišene soproge.

»La Blgarie« objavlja uvodnik pod naslovom »Pred kraljevskim obiskom«, v katerem pravi:

Bolgarska prestolnica se z veliko živahnostjo pripravlja za sprejem jugoslovenskega kralja Aleksandra in kraljice Marije, ki prihajata k nam. Ta obisk jugoslovenskega kraljevskega para je plod priskrbenih odnosov, ki so bili vzpostavljeni pred gotovim časom med našima dvema narodoma in njunima kraljevskima domovima.

List »Novi dni« objavlja na uvodnem mestu članek, ki pravi med drugim: Sofija je vsa oživila. V vseh smereh se izvršujejo priprave, ki napovedujejo, da bo jugoslovenski kraljevski par v najkrajšem času posetil naš dvor. Spontano navdušenje narodne radosti, ki sta mu bila priča naš kraljevski par ob priskrbeni obiska v jugoslovenski prestolnici, je bilo opaženo tudi pri nas. Bolgarski narod se v mestih in vaseh pripravlja, da prav tako priskrben sprejme te dni vladarja bratske in sosedne države. Obisk jugoslovenskega kraljevskega para daje priliko, da odkrijeta oba bratska naroda svoji duši drug pred drugim, da bi tako videl ves svet, da obstoja tamkaj, kjer je bilo prej nezgodno neprijateljstva in mrznje, danes razumevanje, ljubezen ter kulturna vzajemnost. To je ono, čemur bi morale države in narodi bolj kakor kdaj slediti, če hočejo najbolje služiti svojim interesom. Ohranitev miru je največja naloga sedanosti. Bolgarija in Jugoslavija sta trdno prepričani o tej potrebi in verujemo, da bodo njuni voditelji našli pot ter način za okrepitev svojega vzajemnega prijateljstva. Pri tem nas vežejo veliki življenjski in realni interesi, ki se tičejo obeh držav ter nam kažejo vsem iste naloge: mir, dobre sosedne odnose ter razumevanje vseh velikih in malih političnih in gospodarskih vprašanj. Kraljevski obisk, ki ga pričakujemo na našem dvoru in ves naš narod z ogromno radostjo, naj zveže za večne čase oba naroda s prijateljstvom in ljubeznijo, da bi postala čuvarja in tolmača mednarodnega razumevanja ter prijateljstva v jugovzhodni Evropi.

Slovanski Balkan

Sofija, 26. septembra. Skupina sofijskih javnih delavcev in novinarjev je pričela v čast prihoda jugoslovenskega kraljevskega para izdajati poseben list pod naslovom »Slovanski Balkan«. List se tiska v 10.000 izvodih, v obliki največjih dnevnikov. V svoji prvi številki objavlja članke o jugoslovensko-bolgarskem zblizanju, nadalje zgodovino in geografijo Jugoslavije. Članke so napisali najbolj znani bolgarski javni delavci. V uvodniku pod naslovom »Dobrodošli« piše tajnik bolgarsko-jugoslovenskega združenja v Sofiji dr. Asen Božinov naslednje:

Peripetije velike svetovne in evropske politike ter nastalo vrenje formiranja mladih držav na Balkanu so povzročile, da se morajo v anale naše nove zgodovine zapisati tako svetla dela kakor tem-

ne strani. Sedaj, ko je veliki vihar že za nami, smo iz trpljenja izšli modrejši, bolj praktični in bolj umerjeni. Moremo se tembolj veseleti, ker se ponovno kljub vsemu pričena približevati veliki trenutek trajnega in zdravega slovanskega sporazuma na Balkanu. Pojavil se je neposredno v duši naših narodov in je objel kljub zaprekam tudi inteligenco obeh držav. Močni val zblizanja in sporazuma je zajel letos tudi najvišje ustanove obeh slovanskih monarhij na Balkanu, srečno in dostojno posebej v Nj. Vel. kralju Aleksandru in Nj. Vel. kralju Borisu. Še nekoliko korakov po tem potu, pa bo na Balkanu zvel končno nov duh dobrega slovanskega čustvovanja, ki ima svojo najvišjo ambicijo, da ustvari v tem nemirnem kotu Evrope blagodejen in dolgotrajen mir. V lanskem obisku Nj. Vel. kralja Borisa in kraljice Ivane v prelepem mestu ob Dunavu in Savi ter v sedanjem obisku Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljice Marije na poljanah pod Vitošem in v Balkanom vidimo, da se končno uvrščujejo podlage slovanske solidarnosti na Balkanu. To je edini pogoj za popolno uresničenje vseh duhovnih ter materialnih možnosti, ki jih gojimo kot sveto jamstvo in ki jih moremo v teku časa pretvoriti v oblikovanje slovanske kulture in državništva jugovzhodnega kraja Evrope. Dobrodošli!

Odhod jugoslovenskih novinarjev

Beograd, 26. septembra. Ob 11. dopoldne so odpotovali v Sofijo jugoslovenski novinarji, ki jih je povabila bolgarska vlada v goste za bivanja našega kraljevskega para v bolgarski prestolnici. Jugoslovenske novinarje vodi direktor Presbitorja Kosta Luković in predsednik Jugoslovenskega novinarskega združenja, direktor zagrebških »Novosti« Jutriša. Na železniški postaji se je poslovil od jugoslovenskih novinarjev bolgarski poslanik Kjuševanov, ki jim je želel srečno bivanje v Sofiji. Jugoslovenskim novinarjem pripravljajo velik sprejem že na bolgarski obmejni postaji v Dragomanu.

Zborovanje županov avtonomnih mest

Ljubljana, 26. septembra.

O zakonu o mestih, ki je baš stopil v veljavo, so vse dopoldne zborovali na magistratu župani naših avtonomnih mest gg. dr. Puc, dr. Lipold, Jerše in dr. Gorjanc ter magistratni ravnatelji gg. Jančigaj, Rodosek in Zavadič, a celjskega magistratnega ravnatelja Šubica je zastopal njegov namestnik dr. Pogačnik, razen tega se je pa udeležil seje tudi mariborski šef računovodstva Perne. Medtem so se zbrali tudi že zastopniki Zveze organizacij občinskih uslužbencev in upokojencev iz vse banovine, vendar pa do seje ni prišlo, ker do 12. župani z ravnatelji še niso končali svojih podrobnih razprav o posameznih točkah zakona o mestih.

Ta seja se je pričela ob pol 15. in je podpredsednik državne Zveze, ljubljanski magistratni ravnatelj gg. Jančigaj poročal o situaciji po novem zakonu o mestnih občinah ter o prevedbi: mestnih uslužbencev na nove položaje, končno pa tudi o dodelitvi delu za ohranitev pridobljenih pravic. Tajnik ljubljanske zveze gg. Pelan je pa referiral o tisku, komunalnih akademijah in o zainteresiranju raznih političnih in gospodarskih organizacij za teženje mestnih uslužbencev. Razen referatov bodo delegati razpravljali in sklepali tudi o predložitvi podatkov in o smernicah za prevelbo mestnih uslužbencev na nove, državnim uslužbencem ustrezajoče položaje ter o tozadevnem enotnem postopanju vseh stanovskih organizacij.

Napredovanja v državni službi

Beograd, 26. septembra. tp. V višjo skupino je napredoval tajnik Poštne hranilnice Anton Konjar. Nadalje so napredovali pri podružnici Poštne hranilnice v Ljubljani v višjo skupino Metka Škaberne, Ana Verdier, Pia Miklavc, Zora Uršič, Ludmila Močič, Frančiška Mikec, Ivana Uranč, Dragutin Banon in Fran Krajšek.

Italijanske želje

Francozi o stremiljenjih Italije v srednji Evropi in stališču Male antant

Pariz, 26. septembra. AA. »Matine«, ki razpravlja o italijanski zunanji politiki, zlasti o njenem stališču glede neodvisnosti Avstrije, pravi, da se Italija ne navdušuje preveč za sodelovanje z Malo antanto, pa tudi ne za to, da bi Društvo narodov dobilo glavno besedo v tej stvari. Italija namreč misli, da bi to samo oslabilo učinkovitost poroštev za avstrijsko neodvisnost. Obenem opozarja, da se Velika Britanija izrecno zavzema, naj bi svet Društva narodov imel glavno besedo pri jamstvih za avstrijsko neodvisnost.

»Petit Parisien« misli, da se bo avstrijsko vprašanje moglo urediti le postopno. Deklaracija Francije, Anglije in Italije od 17. februarja t. l. bi se morala po njegovem razširiti in izpremeniti v mednarodni pakt, za katerim bi stala tudi svet in skupščina DN.

Pertinax piše v listu »Echo de Paris«, da bi Italija hotela dobiti v srednji Evropi »carte blanche«, namreč, da se ji izročijo Avstrija prav tako, kakor ji je veleposlaniška konferenca oktobra l. 1921 izročila Albanijo. Pertinax misli, da so takšna stremiljenja zelo nevarna in da Mala antanta ne more pristati na podobne italijanske načrte. Po navodilih, ki jih je dobil v ministrskem svetu, Barthou ne bo po Pertinaxovi sodbi pristal glede Avstrije na nobeno pogodbo, ne na deklaracijo, ki bi mogla zbuditi nezadovoljstvo Anglije in Male antante. Pertinax pravi končno, da skuša italijanski delegat Aloisi pri urejanju posaarskega vprašanja iztisniti za Italijo nekatere ugodnosti v avstrijskem vprašanju.

Anglija odklanja nove obveznosti

London, 26. septembra. AA. »Times« razpravlja o neodvisnosti Avstrije in pravi:

Kovance so ponarejali

Centrala za ponarejanje je bila v Mostah, podružnice pa v Velikem Raševem na Dolenjskem

Ljubljana, 26. septembra.

Med tem, ko je prišla zagrebška policija na sled podjetim ponarejevalsk: tolpi, ki je imela v središču mesta pravo »tvornico« za izdelovanje ponarejenih tisočakov, ima pa tudi ljubljanska policija opravka kar z dvema družbama ponarejevalcev, ki pa niso delali papirnatega denarja, temveč kovance.

Ze letos spomlad: so se pojavili v ljubljanski okolici številni ponarejeni kovanci, ki so se razlikovali od pravih le po medlejšem blesku, deloma po nejasnem zvoku, pa tudi v teži je bila majhna razlika, ki je pa seveda ni bilo lahko občutiti. Ponarejevalci so te kovance po 10 in 20 in tudi 50 Din menjali večinoma v manjših trgovincah, pa tudi v raznih trafikah, a radi so jih spravljali v promet tudi na trgu, računajo na naivnost prodajalcev. Ker so bili nekateri kovanci prav dobro, celo precizno izdelani, so šli kljub slabemu blesku in zvoku v promet.

V prometu je bilo vedno več teh kovancev in nekaj jih je dobila v roke tudi policija, ker so jih nekateri le spoznali za ponarejene. Policija je pridno poizvedovala in oprezovala na vse strani, pa vendarle uspeha ni bilo. Ko so se pa v Mostah v neki trgovini kar trikrat po vrsti pojavili ponarejeni kovanci in je trgovka podala približno opis kupca, je bila policija kmalu na pravi sledi.

Ze nekoliko pred tremi tedni je aretirala nekega čevljarkega pomočnika in še dva delavca in nekega Jožeta P. Napravila je tudi hšno preiskavo v Mostah in spravila na dan več pozitivnih in negativnih modelov za izdelovanje kovancev. Modeli so bili iz mavca in prav dobri, ker pa so ponarejevalci menda slutili, da jim je policija za petami, so nekaj modelov že tudi vrgli v greznico, kjer jih je pa policija vseeno našla.

Ti trije razpečevalci so priznali, da so v nekaj mesecih spravili v promet približno 150 komadov po 10, 20 in 50 Din, verjetno pa je, da so jih razpečali več sto, ker se niso pojavljali samo v ljubljanski okolici, temveč tudi drugod.

Centrala za izdelovanje kovancev je sicer bila v Mostah, a policija je odkrila tudi podružnico, in sicer v Velikem Raševem na Dolenjskem, kjer so orožniki na pobudo ljubljanske policije aretirali posestnika Franca * in njegovega brata Jožeta, v hiši katerega so našli mnogo kompromitiranečega materiala. Vseh pet ponarejevalcev je policija izročila že pred 14 dnevi sodišču v Ljubljani, ki vodi preiskavo.

Policija je bila prepričana, da je s ponarejevalci zaenkrat opravila. Nekaj časa ponarejenih kovancev res ni bilo v pro-

vi, da Velika Britanija sicer se more sprejeti novih obveznosti na evropski celini, vendar pa se za avstrijsko vprašanje stvalno zanima.

Razgovoru Barthouja z italijanskim zastopnikom baronom Aloisijem je prisostvoval tudi angleški pravosodni minister Eden, ki pa v pravopu samo ni posegel, ker je bila le informativnega značaja.

Stališče Velike Britanije v tem vprašanju je angleška vlada svojčas obrazložila v spomenici, ki jo je izročila 9. februarja t. l. avstrijskemu poslaniku v Londonu. V tej spomenici je angleška vlada izjavila, da je Velika Britanija za neokrajeno in neodvisno Avstrijo. Še istega meseca je nato angleška vlada skupno s francosko in italijansko vlado izjavila, da vztraja na tem svojem prvotnem stališču. V tej izjavi pravilo te tri vlade, da »oglašajo glede ohranitve avstrijske neodvisnosti in neokrajnosti v skladu z nedavnimi mednarodnimi pogodbami«.

Kasneje so se pojavili razni predlogi o jamstvih za Avstrijo. Vsi ti predlogi pa so se doslej samo še proučevali. Angleška vlada je ponovno izjavila, da ne more prevzeti nobene nove obveze, ki bi zahtevala vojaška posredovanja na evropski celini.

V skladu s tem je angleški delegat Eden izjavil v Ženevi, da angleška vlada vztraja pri svoji prvotni izjavi, da pa ne more prevzeti novih obveznosti.

Zenevski poročevalec »Timesa« javlja, da se bodo pogajanja o tem vprašanju nadaljevala in da ni izključeno, da bodo našli način, ki bo zadovoljil vse prizadete države. Na vsak način imajo pogajanja v Ženevi to prednost, da bodo olajšala razgovore, ki jih bo imel Barthou v kratkem v Rimu.

metu, a že čez 14 dni so se zopet pojavili. V neki trafikii o Mostah je skušal neko v soboto plasirati ponarejen dvasetak. Trafikantka je spoznala, da je kovanc ponarejen, še predno je pa hotela obvestiti policijo, jo je neznanec pobiral. Slučajno si je pa trafikantka zapomnila številko njegovega kolesa in na podlagi te je policija že v nedeljo krivca izsledila. Z njim sta morala v zapor tudi dva njegova tovariša. Vsi trije so revali brezposelni delavci, raztrgani in razcapani. Tudi ti so razpečali nekaj ponarejenih kovancev.

Policija pa ni mirovala. Sled za ponarejevalci je vodila tudi v kamniški srez in te dni je policija v nekem kraju blizu Lukovice napravila hišno preiskavo pri nekem podobarju in rezbarju, pri katerem je našla naravnost vzorne in izredno dovršene modele iz mavca za ponarejanje kovancev. Mož sicer zatrjuje, da ni spravil v promet nobenega kovanca, kar pa ni verjetno. Policija je zaprla tudi to »podružnico« in je bil rezbar z ostalimi tremi včeraj izročen sodišču. Upati je, da bomo zdaj imeli vsaj za nekaj časa pred ponarejevalci kovancev mir.

ZAGREBSKA AFERA

Zagrebška policija je pa odkrila pravo tvornico za izdelovanje tisočakov in je v zvezi s tem aretirala krznarskega obrtnika Mateja Radočaja v Preradovičevi ulici, bivšega cinkografa Stjepana Novčevića ter bivšega trgovca Josipa Sandela iz Beograda, ki je bil lastnik krznarske delavnice, a je propadel. V stanovanju Radočaja v Masarykovi ulici 18 je policija našla več fotografiranih aparatov, razne kemikalije, barve, pravo električno instalacijo in drugo, v njegovi dvoranici pa velik kovčeg, v katerem je bilo sedem komadov ključev za izdelovanje tisočdinarskih bankovcev, 11 fotografskih plošč itd. Ključji so prav odlični, zaradi budnosti policije pa falsifikatorji še niso spravili nobenega tisočaka v promet. Vse tri so izročili sodišču.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA
Devize: Amsterdam 2308.18—2314.54, Berlin 1350.14—1360.94, Bruselj 797.18—801.12, Curih 1108.95—1113.85, London 166.86—168.44, New York 8397.44—8395.70, Pariz 223.95—225.07, Praga 141.45—142.31, Tret 290.85—293.26, (premijsa 28.5 %). Avstrijski šiling v privatnem kliringu 8.45—8.55.

INOZEMSKA BORZE
Curih: Pariz 20.204, London 15.09, New York 303.925, Bruselj 71.265, Milan 26.285, Madrid 41.875, Amsterdam 207.8, Berlin 122, Dunaj 57.10, Praga 12.77, Varšava 67.925, Bukarešta 3.05.

HERMAN THIMIG in RENATE MÜLLER v vefilmsu

VIKTOR in VIKTORIJA

Planinski dom pri Sv. Treh kraljih

Slovenjebistrška podružnica SPD je v nedeljo slovesno otvorila novo planinsko postojanko

Poljane, 25. septembra. — Če človek ves teden dela v zatohlih prostorih, se mu pač pridele tako izlet v božjo naravo... takih misli so bili turisti, ki so se v nedeljo pripeljali iz Maribora in od drugod prvimi jutranji vlakci v Sl. Bistrico, z namenom, da jo mahnejo pod Veliki vrh k Sv. Treh kraljem, kjer je v nedeljo slovenjebistrška podružnica SPD otvorila novo postojanko, ličen »Planinski dom«. Bilo je malo hladno, a krasno jesensko jutro in s tem že tudi ustvarjeno dobro razpoloženje. Na postaji Sl. Bistrica se je oglasil lokalni vlak, ki veže postajo z mestom, natrpal s planinci, ki so v svoji hudo-mušnosti zdržali, če bo tak za nje vse presihel hlapen potegnil. Pa je, in še kako, čeprav je imel priključene še vozove z vo-jaki.

Ze v mestu te pozdravi iz daljave Veliki vrh i malo pod njim z njega kukajoča cerkva Sv. treh kraljev, kamor si namenjen. Ves čas imaš pred očmi, dokler se cesta, ki vodi med njivami, travniki in sadonosi-niki v Gornjo Bistrico, ne izgubi mimo tvr-nice bakra in med v gozd. Ko si iz gozda in se ozreš, se za teboj navpično dvigata iznad meglenega roga Roška gora in Boč. Očarljiv je pogled na sumovite gričke posejane s cerkvami in cerkvicami. V pol-drugi uri hoda prispel je Bistrica v romanti-čne Tine, v nekdanjo rimsko naselbino, ki pa se ti prikaže šele prav zadnji tre-nutek, čeprav leže v višini 700 metrov.

Ta dan so bile Tine, ki se ponašajo a starodavno cerkvico, solo in drugimi zna-menitostmi, slavnostno razpoložene in to v pričakovanju gostov, ki so šli tod skozi k slavnostni otvoritvi doma. Sredi vasi, kjer so raz hiš plapolale državne zastave, je bil postavljen v pozdrav velik slavolok v zele-nje odeto vabilo noseti: »PRID VRH PLA-NIN«! Ni čuda, da je bil sprejem tu tako prijeten, saj je ravno iz tega kraja, izšla iniativata za postavitve doma na Vel. Vrhu, ki je zrasla v srcu mladega a aginega tamosnjega sol. upravitelja in lastnika SPD Sl. Bistrica g. Jožeta Tomažiča.

Iz Tini pa do cilja, kamor so jo mahnil bolji podjetni že v soboto večer, je še, tako piše na tablici, poldrugo uro hoda. Moraš pa dobro stopiti. Pot, ki pelje prav mimo cerkve, je spodbetka prav lepa kot bi šel na ljubljanski Rožnik, seveda bolj divje romantična. Ko prispel iz prvega gozda, zagledaš zopet Tri kralje. Zdi se ti, da boš kar tam, pa se kar dobro uro še vleče. Tam pri Repnikovi kapeli, ki so jo, tako ti pove domačin, postavili v spomin svetovne vojne se ozreš po obširni tinski fari, ki sega daleč preko Črneza jezera, do treh žoljcev treh visokih smrek, postavljenih v davnini kot mejniki in glasniki treh far: tinske,

komjske in faleke. Na levo imaš spodaj Bri-novo goru. Sv. Nežo, Konjice, Prihovo, Sv. Jošt itd.

Se zadnji vzpon in na cilju si. V zlatem pripekajočem solnce se ti zasveti nasproti z zelenjem okrašen novi impozantni Pla-ninski dom. Tisočgleda množica se zgirnja okrog njega in nasproti sloječe cerkve Sv. treh kraljev pričakuje slavnostne otvoritve navičajci pri tem solnce, toploto, sveži gorski zrak in družje dobrote v višini 1300 metrov.

Slovesnost se je pričela s službo božjo, ki jo je ob asistenci opravi tinski župnik, Korosec, Urh Hafner ob petju pevskih dru-štev Lipe in Svobode iz Sl. Bistrice. Tipič-ni pohorska cerkev, krita a škrlilom in ki ima ilovnatu tla, pa je tako prostorna, da kljub veliki množici ni bil polna.

Po masi je pozdravil navzoče in otvoril novo, enonadstropno prostorno postojanko (saj ima samo zgoraj 7 sob in spodaj ne dobi manj a kuhinjo in drugimi priklitki-nami) predsednik podružnice SPD sl. Bistri-ca dr. Jazdič. Pozdravil je zastopnike obla-stev, poslance in zastopnike planinskih po-držnic, tako sreskega podnačelnika Elisea, poslanca Krejčija in Gaška, župana Kosa, župana dr. Lipolda, dr. Pučnika, dr. Do-bravca, zastopnika osrednjega odbora dr. Toruška, inženjerja Jelenca, ki je izdelal brevplačno načrt za dom ter zastopnike vseh podružnic. Zahvalil se je vsem, ki so pripomogli k uresničitvi pred leti izrečene ideje. Spomnil se je pokojnega Žumaja, biv-šega predsednika in naglasil blasti delo dveh glavnih činiteljev t. j. sol. upr. Jožeta Tomažiča iz Tini in advokata dr. Znidaršiča iz Sl. Bistrice, ki sta si a svojim vztrajnim delom postavila a pomočjo drugih tu v tem idilnem pohorskem kraju trajen spome-nik.

Solski deca iz Tini je z občutkom zapela »Na gore« in »Tam doli za našo vasjo«, za tem pa je nastopilo vse polno govornikov. Naj jih omenimo samo nekaj: oba poslanca, Eliaš, Jereb in drugi, ki so poveljevali naše planince, ki nas nas združujejo v slogi in bratstvu v dobroti naše domovine Jugo-slavije in v ljubini do našega modrega vladarja kralja Aleksandra, ki naj živi, živi, živi... ter čestitili vrli podružnici, ki ji je v tako kratkem času uspelo postaviti dom in s tem dvigniti tujski promet v sicer bolj odpuhneni krajih. Res, da so se tu shajali domačini in okoličani vsako leto 5 krat ob raznih žegnanih in res, da je tudi marsikateri planinec našel pot ti gori. Za dušni blagor a našli tu svoje okrepilo. Res pa je, da a človek poleg duše privede prav rad tudi telo. No in zdaj bo vsega dovolj za dušo in telo. No in zdaj bo vsega. Zato ves čas in bvala podružnica sloven-jebistrški in njenim vrlim sodelavcem!

Iv. Kovič

Po 18 letih našel pogrešanega sina

Posestnik Uršič iz goriške okolice po srečnem naključju našel sina, o katerem je mislil, da je že mrtev.

Posestnik Uršič iz goriške okolice je te dni po 18 letih po naključju našel svo-jeja sina, ki je o njem mislil, da je že davno mrtev. Ko je izbruhnila med Italijo in Avstrijo vojna, so stanovali Uršiči v goriški okolici na pobočju hriba, ki ga poročila italijanskih listov imenujejo »Kotla 60«. Uršič je moral k voja-kom, žena z dvema otrokoma je pa ostala doma. Dve leti po izbruhu vojne je žena umrla, otroka je pa vzela v oskrbo bliž-nja sorodnica.

Toda hrib, na katerem je stala doma-čija Uršičevih, je kmalu postal središče najhujših bojev, granate so treskale noč in dan. Avstrijske oblasti so v zadnjem hipu odredile evakuacijo ogroženih krajev. Prebivalstvo se je razbežalo na vse strani in tudi Uršičeva sorodnica je po-brala oba otroka ter bežala z njima. V splošni zmešnjavi je pa oba otroka izgu-bila.

Ko so kmalu nato Italijani zasedli »Ko-tla 60«, so našli v hiški, ki ga je napra-vila granata, oba otroka. En deček je bil mrtev, drugi je pa klečal kraj njega. Jo-ka!, klical brata in teto... Italijanski vojaki so zamenjali vojskovodilni, čigav je otrok, saj deček ni vedel drugega kakor da mu je ime Mario. Za ubogega otroka so se zavzeli vojaki in ga vzeli s seboj. Kmalu ga je vzljubil ves polk. Ker je pa postalo na bojišču preveč nevarno, so otroka poslali v sirotišnico v Milan.

Minila so leta in Mario je zrasel v krepkega mladčnika, ki je dobil ime Mario Bixio. Dali so ga k nekemu mojstru, kjer se je izučil krojaške obrti in ker je bil izredno marljiv, ga je mojster Torri, ki ni imel otrok, vzel za svojega. Mario je do-bro razumel in Torri ga je tudi določil za svojega naslednika in dediča.

Po svetovni vojni se je Uršič vrnil do-mov. Domačijo je našel porušeno, daleč naokrog je bila zemlja razravna, kakor bi jo preorali. Žena je bila mrtva, o otrocih ni bilo duha ne sluha. Toda Uršič ni ob-upal. Postavil si je nov dom, obenem je pa začel vneto proizvedovati po svojih otrokih. Vse proizvedovanje je pa bilo zamenj in tudi oblasti mu niso mogle pomagati. Petnajst let je že minilo, odkar se je vrnil na rodno grudo, 18 let, odkar sta iz-ginila otroka.

Kakor vedno v življenju, je pa tudi tu pomagalo človeku golo naključje. Nekega večera je Uršič v nekem listu slučajno čit-al spomine italijanskega vojaka, ki je na preprost način opisoval boje v okolici Go-ric in na Kof 60. Burno utripajočega srca je čital Uršič, kako so italijanski vojaki našli v luknji, ki jo je napravila granata, dva otroka, od katerih je bil eden živ in su je bilo ime Mario...

Naslednjega dne se je oglasil oče v uredništvu dotičnega lista, kjer pa niso vedeli drugega, kakor to kar je pripove-doval vojak. Po vsestranskem poizvedo-vanju je napolned srečni oče le zvedel, da je njegov sin pomočnik pri mojstru Tor-riju v Milanu. Po dolgih 18 letih sta se oče in sin zopet objela.

Iz Maribora

— Karambol avtobusa in avtozvoška. V ponedeljek popoldne ob 13. uri 30 se je pripetila na križišču Delavske in Kose-škega ulice velika prometna nesreča. Mestni avtobus, ki vozi na progi glavni kolodvor — Kasarna kralja Petra, se je na omenjenem križišču z vso silo zaletel v osební avto avtozvoška Omulca iz Stu-dencev in moramo resnici na ljubo po-vdarjati, da se ni zaletel omenjeni osební avtomobil v mestni avtobus, kakor so o tem poročali časopisi. Posledice karambo-la so bile strašne. Avtobus se je zari v zadnji del osebnega avtomobila in ga vr-gel ob vogal bližnjega vrta s tako silo, da je podrl 20x20 cm debel betonski ste-ber in del žične ograje. Izredna sreča v ne-sreči je bila, da je ostal novorojenček, ki so ga peljali v osebnem avtomobilu h kr-stu, nepoškodovan. Ravnotako so ostali nepoškodovani trije potniki, ki so se vozili v avtobusu in spremeljevali novorojenč-ka. Oba avtomobila sta se zelo močno po-škodovala in znaša skupna škoda okrog 15.000 Din. Na kraj nesreče je takoj odšla poljejska komisija s komisarjem Kosem na čelu, da bi ugotovila, kdo je zakrivil karambo. Ugotovili so, da sta oba šoferja vozila z znerno brzino, vendar pa ni nobeden dalj signalov na nevarnem križi-šču, kar je potrdil očividec, ki se je mu-dil v kritičnem času v Koseskega ulici. Deležo pa, da je mestni avtobus zavozil v osební avtomobil zmanjšuje krivdo šo-ferja Jurčeta Ivana, ki je vodil osební av-tomobil. Če bi šofer Silič, ko je videl pred seboj na križišču avtomobil, je neko-ko zavril avtobus, bi ne prišlo do nesreče.

— Odpor okoliških občin proti združit-vi z mestom. V veliki Renčljev dvorani se je vršilo v nedeljo skupno posveto-vanje okoliških občin Pobrežje Studenci in Kosač. Ob tej priliki so predstavniki teh občin podpirali obširno spomenico, v ka-teri se upirajo nameravani priključitvi mestu Spomenica obeega 6 točk, v katerih podrobno navajajo vse okoliščini, ki go-vo-je proti priključitvi. Spomenico so podpi-sali za občino Kosač predsednik g. Jančev-kovič in delovodja g. Peče, za občino Po-brežje predsednik g. Volk, za občino Stu-denci pa predsednik g. Kaloh.

— Junak noža pred sodniki. Vinotoč: pod vajo so pripravljene kraj za prete-panje, tako vsaj je mislil Dr. Marin a Vrškai, ki je te dni sta pred sodniki tu-kajnjega malega senata. Neke čepa nede-lja v prilo se je mladi in ostavni č. fe napotil s svojimi tovariši v Vesenjakov vi-notoč na Vršicu. Tam so že bili Vese-ujak Tone, Miha Čuš ter še več fantov, ki s čeritemu Dozru tla bili r. C kaj sim-patični: žlahtna kajlica, ja fant razvrela in pričel so se zabavati s pikrim epizka-mi. V trenutku, ko tega nihče ni slutil, je

Dozle Marin zavijtel nož v zabodei Tone-ta Vesenjaka v hrbet. Ta se je nezavesten zgrudil. Na pomoč je prišlo Miha Čuš, kar je Marina razardilo. Še enkrat je za-vijtel in že je pornil oster nož čušu v hrbet. Oba sta bila smrtno nevarno poško-dovana a takojšnja zdravniška pomoč v mariborski bolnici je je ožela črti. Ob-toženeč Marin je dejanje v celoti priznal in se tagovarjal z razburjenostjo. Senat ga je obsodil na 8 mesecev strogega za-voja.

40 letnica Dijaške kuhinje v Kranju

Tih jubilej gorenjskih dobrih src in kulturno zavednih glav. — Lani je dosegla kuhinja najvišje Ditevijo podpirancev

Kranj, 25. septembra.

Dijaška kuhinja v Kranju praznuje le-tos 40letnico svojega obstoja, jubilej, ki pomeni mnogo dela in skrbi za našo mla-dino. Njeno delo je pravo kulturno delo, saj se kulturna višina naroda kaže pre-dvsem v umevanju potreb naraščajo in pravilnem podpiranju njegovih stremle-nij. 40letnica naše Dijaške kuhinje je tih ju-bilej gorenjskih dobrih src in kulturno zavednih glav. Živimo v času težkih go-spodarskih razmer, ki jih močno čuti tudi naša študirajoča mladina. Vendar se krog dobrotnikov Dijaške kuhinje vedno bolj širi in je lani dosegla tudi dolejš najvišje števílo podpirancev, 65 dijakov, 33 gimna-zijcev in 32 tekstilcev. Seveda so narasli tudi izdatki za prehrano in upravo in do-segli rekordno višino 85.601 Din. Razve-se-ljivo dejstvo pa je, da znaša kljub tej vsoti primanjkljaj le 1666 Din. Stari dobrotniki so ostali društvu zvesti, pridržili pa so se jim še novi. Tako je delo te ustanove zagotovljeno tudi za bodoče in sme Dija-ška kuhinja a svojem pr. einem letu pri-čakovati še večjega razmaha.

Med dobrotniki moramo na prvem me-stu omeniti največje podprateljce Dijaške kuhinje kranjsko mestno občino, ki je po-dpirala društvo lani s 790 Din. Sotrudni-ka. Marije Bučarjeva in g. J. Jakofčičeva sta darovali od svojega zaslužka po 3000 in 3300 Din. Solski odbor hanovine je pri-spal 300 Din, ravno toliko tudi Pripravljalni odbor Drž. tekstilne šole v Kranju. Mest. hranilnica je darovala 1400 Din in je brez zadržka izplačala naloženo goto-vino v kritje tekočih računov. Med daro-valci iz Kranja moramo omeniti notarja g. Ivana Bakovnika 1030 Din, tovarno Jugoskoško 1000 Din, tiskarno Savo 500 Din in tovarno Intex 300 Din. Mnogi Kranjčani so se spomnili Dijaške kuhinje ob različnih lepih prilikah in ji še posebej darovali. Kolo jugoslovenskih sester je da-rovalo za Božič in za Veliko noč po 500 Din, koncert Glasbene šole je prinesel od-čistega dohodka 300 Din. V spomin pokoj-nega dr. Ernesta Kobeta je nabral advokat g. dr. Igo Šther 526 Din. Mnogi so se z le-pimi vsestmi odzvali novoletnim voščilom Dijaške kuhinje. Med darovalci od drugod moramo omeniti go. Julijano Kolenčev iz Celja 600 Din, Okrajno hranilnico in po-so-

Junico v škoti Loka 200 Din, g. dr. Ciril Pavlin 200 Din.

Uspešna je bila tudi živilska akcija. Vendar apelira društvo na prebivalce na deželi, naj znova po stari šegi podpro Dijaško kuhinjo z izdatnejšo množino živil. Saj so podpiranci vet z dežele. Med letoš-nimi dobrotniki moramo omeniti pred-mons. Toma Župana z Okroglega, trgovca Franca Majdiča ter občine iz Nakla, Predoselja, Žabnice in Strazišča.

Letos je umrlo veliko števílo plemenitih darovalcev. Tovarnar Edmund Koebek je bil zvest Dijaški kuhinji do groba, prav tako tovarnar Jakob Bajželj iz Strazišča, ga. Elizabeta Lovšinova iz Ljubljane, sod-nik dr. Ernest Kobe, industrijalec Franc Demšar iz Zalega loga. Ugodni gostilničar Anton Cegnar je bil najvnetejši poverjenik za živilsko akcijo. Rad je podpiral kuhinjo tudi pokojni prof. Franc Watzl.

O podpirancih moramo omeniti, da so bili vsi gimnazijci odličnega ali prav do-brega vedenja, prav tako so bili tudi med tekstilci najboljši dijaki. Razdeljenih je bilo 12379 kosil, 11739 večerij, 1731 klobas in 12313 hlebočkov kruha. Gimnazijci so plačali 16565 Din, tekstilci 17010 Din, tekstilni pripravniki 4905 Din, skupaj to-rej 38.380 Din. Nekateri dijaki so plačali za vse leto samo po 60 Din, nad 1000 Din pa ni plačal nihče.

Društvo je imelo 83934.75 Din dohod-kov 85.601.10 Din izdatkov, torej samo 1666.35 Din primanjkljaja. Povdariti mo-ramo, da spada Gorenjska med najdražje pokrajine v državi in da tudi Dijaška ku-hinja podpiranec dobro, točno in zadost-no hrano. Prirastek na Petrov sklad zna-ša v jubilejnem letu 16.544 Din. 300 Din je daroval za bodočo Dijaški dom v Kranju tovarnar g. Arthur Heller, po 200 Din pa ga. prof. Silva Prevec, g. dr. Emil Gaj iz Ljubljane, g. dr. Fred Grobath, g. vet. insp. Anton Korosec in g. dr. Srečko Puhar iz Ljubljane.

Prenovljeni odbor Dijaške kuhinje tvo-rijo: g. direktor Ivan Košnik, načelnik; g. sodni svetnik Jurij Gregor, njegov na-mestnik; g. direktor Simon Dolar, blagaj-nik in g. veletrgovec Franc Gorjanc, go-spodar; v nadzornem odboru sta g. davčni insp. Josip Tajnik in g. tovarnar Adolf Puch.

Na progi Maribor gl. kol. — Prevalje — Pliberk se spremeni vozni red potniških vlakov št. 9015, 9016 in 9023.

Potniški vlak št. 9015 odhaja iz Pliber-ka ob 18. uri 12 min. ter prihaja v Mari-bor gl. kol. ob 20. uri 30 min.; ta vlak inu v Mariboru gl. kol. zvezo z avstrijskim potniškim vlakom št. 616, ki odhaja iz Maribora gl. kol. ob 20. uri 45 min. za Du-naj. Potniški vlak št. 9026 odhaja iz Ma-ribora gl. kol. ob 18. uri 41 minut ter pri-haja v Pliberk ob 21. uri 6 minut.

Nedeljski izletniški vlak št. 9023 od-haja iz Brezna Ribnice ob 18. uri 20 minut ter prihaja v Maribor gl. kol. ob 19. uri 17 minut.

Opozarjamo ponovno potujoče občin-stvo, da je promet izletniških vlakov ob nedeljah na gorenjskih in dolenskih pro-gih podaljšan do vstetega 14. oktobra.

Naše gledališče

DRAMA.

Začetek ob 20. uri.

Sobota, 29. septembra: Orič. Premiera. Izven.

Nedelja, 30. septembra: Gugalnica. Pre-miera. Izven.

— Pri otvoritveni predstavi Rošandova-ga »Orič«, ki se vrši v soboto dne 29. t. m. zvečer ob 20. uri je zaposlen celoten dramski personal s številnimi elevi in komparzi. Naslovno vlogo vojvode Reich-skega igra g. Jan. avstrijskega kan-celjarja Metternicha g. Levor, sraženta sta-re Napoleonske garde Flambeauja g. Ce-sar, mater vojvode Marijo Luizo ga. Ma-rija Vera, maršala Marmonta g. Kralj, tri dekleta vojvode ga. Nablocka, gđ. Boltar-jeva in ga. Milla Danilova. Predstava je dekoricijski kakor tudi kostumno na novo opremljena in na višku, kar more pri da-nih prilikah nuditi slovensko gledališče. Predstava je izven abonmaja.

Druga premiera letošnje sezone bo v nedeljo dne 30. t. m. in sicer Olge Schein-plugove veseloigrice »Gugalnica« v režiji g. Skrbinska. Nedeljska premiera je izven abonmaja.

Redne abonma predstave se začne v torek dne 2. oktobra.

OPERA.

Začetek ob 20. uri.

Četrtek, 27. septembra: Hovanščina. Pre-miera. Izven.

Petek, 28. septembra: Zaprtó.

Sobota, 29. septembra: ob 15. uri: Manon. Dijaška predstava po globoko znižanih cenah od 5 do 15 Din. Izven.

Nedelja, 30. septembra: Sveti Anton, vseh zaljubljenih patron. Izven.

— Otvoritev operne sezone bo v četrtek dne 27. t. m. zvečer ob 20. uri. Otvoritvena predstava je monumentalno delo ruskega skladatelja Musorgskega »Hovanščina«. Ta opera se izvaja to pot prvič na slovenskem odru v prevodu književnika Ojspa Vidmar-ja. Dejanje je zajeto iz krvave ruske zgo-dovine in sicer iz leta 1682, ko je nastopil vladar car Peter Veliki in ko je z umorom zatrl zaroto bojarjev-knezov Hovanskih. Teža opere sloni na zboru (Strelci, Razkol-niki, rusko ljudstvo) Zbor je pomnožen. Glavarja Razkolnikov Dositeja poje ravnatelj g. Julij Betetto, Marto ga. Golobova, starega Hovanskega g. Marjan Rus, nje-go-vega sina g. Gostič, Bojarja Šaklovitega g. Janko, pisarja g. Banovec in Erno ga. Ri-

je naslov senzacionalnemu vefilmsu, ki se bo predvajaal kot premiera v Elitnem kinu Matije na programu Z. K. D.

Film je posnet v malajski džungli. Izdelal da je znani raziskovalec in lovec na divje zveri Frank Bucka. Takega filma Ljubljana še ni videla. To je največje dosedanje delo iz kraljestva divjih zveri.

Zimski vozni red

Ljubljana, 26. septembra.

V noči od 6. na 7. oktober stopi v ve-ljav zimski vozni red. Glavne spremem-be so sledeče:

Dnevni brzi vlaki Dunaj — Maribor — Ljubljana — Trst in obratno nimajo več postankov a postajah Rimske Toplice in Grobelno. Na progi Podbrdo — Jesenice izostane brzi vlak št. 907 in vozi name-stu tega brzi vlak št. 901, z odhodom iz Podbrda ob 10. uri 35 minut in s prihodom na Jesenice ob 11. uri 31 minut.

Brzi vlak za Solnograd — München od-haja z Jesenice že ob 11. uri 59 min.

Nadalje izostane na progi Murakeres-tur — Kotoriba — Pragersko brzi vlak št. 1101 in vozi namestu tega brzi vlak št. 1103, z odhodom iz Murakerestura ob 9. uri 33 min. in prihodom v Pragersko ob 2. uri 52 minut.

Potniška vlaka št. 618b in 619b, na progi Zidani most — Celje, ki sta bila uvedena prvotno le za dobo do 30. septembra 1934, vozita tudi v zimski dobi še nadalje do preklaka. Vlak št. 618b odhaja z Zida-nega mosta ob 11. uri 45 minut in vlak št. 619b iz Celja ob 13. uri 35 minut. Oba vlaka imata na Zidanem mostu zvezo z lakom št. 618 iz Zagreba in z vl. št. 619 v Zagreb ter v Celju z vl. št. 9116 v Velenje in z vl. št. 9115 iz Velenja.

Na progi Zabok Kr. T. — Rogška Sla-tina izostaneta potniška vlaka št. 2116, s prihodom v Rog. Slatino ob 11. uri 7 mi-nut in 2117, z odhodom iz Rog. Slatine ob 13. uri 25 minut, nadalje izostane na pro-gi Rog. Slatina — Grobelno potniški vlak št. 2114, z odh. iz Rog. Slatine ob 8. uri 55 min. in na progi Grobelno — Rogac potniški vlak št. 2115 z odhodom iz Gro-belnega ob 11. uri. Potniška vlaka št. 2111 in 2134 vozita le od odn. do Rogatca ter ne več od odn. do Rogške Slatine. Vlak št. 2111 odhaja iz Rog. Slatine ob 4. uri 34 minut in vlak št. 2124 prihaja v Rog. Slatino ob 21. uri 41 minut

bičeva. Poleg navedenih je še več manjši solističnih vlog. Musikaino vodstvo ima ravatelj Polic, režija je Debečeva. In-scenarija je zadnje delo blagopokojnega in-scenarista V. Uljančičeva. Številne nove kostume je izdelala gledališka krojačnica pod vodstvom g. Hrovata in ge. Permana-ve. Predstava je izven abonmaja.

Pri dijaški predstavi Manon, ki bo v soboto dne 29. t. m. ob 15. uri je zasedba glavnih vlog: ga. Gjunjenac, gg. Gostič, Marjan Rus, Janko. Na to predstavo opo-zarjamo dijaštvo Ljubljane in bližnje oko-lice. Cene so izredno nizke. Sedeži od 5 do 15 Din.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Sreda, 26. septembra, katoličani: Črpijan.

DANAŠNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Njegova prijateljica.
Kino Ideal: Emil in detektiv.
Kino Dvor: Buffalo Bill.
Kino Siska: Sin Indije.
Predavanje prof. ge. Omeljčenkove ob 20. v damski sobi, kavarna Emona.
DEŽURNE LEKARNE
Danes: Mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6.

Izpod sita

Med agilnimi društvi je tudi tisto v Zenevi, ki pravi, da zastopa narode. Za-stopati zdaj ni nobena umetnost, saj sa-mozvancev ne prijemljejo tako trdo za ušesa, kakor so fih njega dni. Zdjaj lahko zastopas kogar hočeš in kakor hočeš, ni-komur nisi za svoje zastopstvo odgovoren. In čim slabše zastopas zastopane, zato pa tem boljše samega sebe, tem večji ugled in spoštovanje uživaš kot zastopnik. Taki so pač časi, ljudje pa tudi nič boljši.

Gospodje v Zenevi pa niso taki, tem-več drugačni in še kako drugačni. Društvo narodov imajo in člane sprejemajo v svo-je društvo, kakor jih sprejema vsako po-šteno društvo. Člani njihovega društva so kar celi narodi in tudi članarina je temu primerno visoka. Zato si je zenevsko dru-štvo že zgradilo ogromno palačo, čeprav je še mlado. Škoda, da naša društva, po-sebno sportna, nimajo takih članov in ta-ko marljivega odbora.

Oni dan so sprejemali v zenevsko dru-štvo novega člana, ruski narod, ki še ni bil član, čeprav je eden največjih narodov na svetu in ima največji kos zemlje. Dol-go so si gospodje belili glave, ali bi spre-jeli novega člana ali ne, končno so ga pa le sprejeli. Težak je bil ta porod, najtež-ji, kar jih ima za seboj zenevsko društvo. Da je bil res težak, so pokazali gospodje iz odbora, ki jih je sprejem tako utrudil, da so se po njem takoj razšli na počitnice.

Iz Trbovelj

— Prva seja novoizvoljenega občinske-ga odbora. Po dolgem času bomo imeli v Trbovljah zopet občinski sejo. Občinski zastop, ki je bil pri volitvah dne 22. julija t. l. izvoljen, je oblast potrdila ter bo imel danes (sreda) ob pol štirih popoldne prvo sejo. Na dnevnem redu bo zapisana župana in odbornikov, prevzem občinskih poslov, določitev delovnega načrta nove-ga odbora ter volitve odsekov in slučajno-sti. Želim, da bi novi odbor deloval za na-predek občine in dobiti vseh občanov.

— Oddaje vojaško orožje. Uprava ob-čine Trbovlje razglašala sledeče: Med pre-bivalstvom se še od vojnih časov vedno nahaja precejšnje število vojaškega orožja in orožja vojaškega značaja kljub temu, da se je imetnike že opetovano potom razglasov pozvalo, da navedeno orožje od-daje oblastvom. Prebivalstvu se ponovno naroča, da mora vsakdo vojaško orožje in orožje vojaškega značaja nemudoma od-dati najbližji orožniški postaji, sicer se bodo zoper one, ki posedujejo navedeno orožje, najstrožje izvajala določila zakona o posesti in nošenju orožja.

— Svinjska kuga, ki je pred tedni hu-do razsajala tudi v naši dolini in je po-vzročila našim kmetovalcem in tudi dru-gim lastnikom svinjskih dvorcev občutno škodo, saj so ponekod poginile vse svinje, je zaradi hitrih varnostnih ukrepov vete-rinarskih oblasti še skoraj popolnoma pre-nihala. Kljub temu pa se kmetovalci in lastniki dvorcev opozarjajo, da v lastnem interesu ponovno temeljito očistijo svinj-ske hleve, v katerih so bile bozne svinje, z apnom in karbolovo raztopino, predno dajo v hleve zdrave svinje, ker bi sicer utegnile oboleti tudi zdrave svinje, če se bolezenske klice dočela ne iztrebi in za-tre.

— Seljačka družina v Trbovljah opo-zarja svoje članstvo na banovinskih strel-sko telmo, ki bo združena z raz

NE POZABITE, DA JE DANES PREMIERA LJUBKE KOMEDIJE
NJEGOVA PRIJATELJICA
 TA KOMEDIJA JE POLNA VESELJA, SMEHA, LEPE GODBE IN PETJA.
 V glavnih vlogah
KATICA NAGY in KARL L. DIEHL
ELITNI KINO MATICA
 PREDSTAVE OB 4., 7.15 in 9.15 URI ZVEČER. — TELEFON STEV. 21-24.

DNEVNE VESTI

— **Kongres slovanskih matematikov.** V ponedeljek je bil v Pragi odprt kongres slovanskih matematikov, ki mu prisostvuje 26 delegatov iz slovanskih držav, razen iz Rusije. Na kongres so prišli tudi rumunski matematiki, a delegate so poslate mnoge akademije znanosti in znanstvena društva iz raznih evropskih držav in tudi iz Amerike. V predsedstvo je bil izvoljen tudi zastopnik Jugoslavije g. Varičak.

— **Volitve v občini Vojnik-okolica.** V novi občini Vojnik-okolica, sestavljeni iz bivših občin Višnja vas in Smartno v Rožni dolini, bodo volitve občinskega odbora v nedeljo 28. oktobra.

— **Zdravniška vest.** V imenik zdravnikov Zdravniške zbornice za dravsko banovino sta bila vpisana zdravnik v Ljubljani dr. Vekoslav Valentinčič in dr. France Novak.

— **Odvetniška vest.** Odvetnik v Murski Soboti dr. Vladimir Škerlag se je odpovedal izvrševanju advokature in je bil na lastno prošnjo izbrisan iz imenika odvetnikov. Za prevzemnika njegove pisarne je določil odvetnik v Murski Soboti dr. Nikola Pinter.

— **Iz »Službenega lista«.** »Službeni list« kr. banske uprave dravske banovine št. 77, z dne 26. t. m., objavlja zakon o mednarodni konvenciji, o telekomunikacijah z dodatkom, dopolnitev uredb, da je mala prodaja monopoliziranih predmetov izvzeta iz zakona o obrti, izpremembo pravilnika o obveznem zavarovanju prevoznih podjetij, razglasa o razpisu volitev občinskega odbora za občino Vojnik-okolica, popravek o zakonu o mestnih občinah in objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin v letu 1934.

— **Angleška filmska ekspedicija v Splitu.** Te dni prispe v Split angleška filmska ekspedicija pod vodstvom I. Goldsmitha, da izdela potopisni film kulturnega značaja, ki bo sestavljen del velikega potopisnega filma »Od Calaisa do Carigrada«.

— **Poln želodec, neredna vrenja** v debelem črevesu, odebelost jeter, zastajanje žolča, bodljajev, tesnobe v prsih, močno utipanje odpravi naravna »Franz Josefova« grenčica in zmanjša tudi naval krvi na možgane, oči. Zdravniška mnenja navajajo i uprav presenteljive rezultate, ki so jih dosegli pri ljudeh, ki morajo mnogo sedeti, z »Franz Josefovo« vodo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

— **Vreme.** Vremenska napoved pravi, da bo stalno, nekoliko oblačno vreme. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Skopju 27, v Beogradu 26, v Zagrebu in Splitu 25, v Sarajevu 24, v Ljubljani 23,8, v Mariboru 22. Davi je kazal barometer v Ljubljani 768,3, temperatura je znašala 12,4.

— **Sterilizacija iz ljubumnosti.** V Žetniku pri Subotici je Viktorija Koreš v ponedeljek zvečer na originalen način sterilizirala svojega ljubčka Stefana Gmarija. Pred dvema letoma se je Gmarij seznanil z Viktorijo in med njima se je razvilo ljubavno razmerje. Zadnje čase je pa začel fant dekle zametati, čeprav ga je Viktorija še vedno ljubila. V ponedeljek zvečer je prišel k nji in ljubumno dekle ga je z britvijo kastriralo. Nesrečnega so prepehali v bolnico, da mu je zdravnik ustavil kri. Ljubumno Viktorijo so aretirali.

— **Inkasant zagrebškega »Merkurja«** poveril 68.000 Din. Zadnje dni so se širile vesti o milijonskih poverbah v zagrebškem »Mercurju«. Gre pa samo za 68.000 Din, ki jih je poveril »Mercurju« inkasant Društvena blagajna ne trpi s tem nobene škode. Več uradnikov je prišlo v disciplinarno preiskavo.

Samo še danes vlezabavni film

Emil in detektiv

Kdor se hoče nasmejati in malo pozabavati, naj si še danes ogleda ta film

Zvočnem kinu IDEAL

Predstave ob 4., 7. in 9.15 zvečer.

— **Mrtve zajec ubil lovca.** V Odrovcih pri Brodu je izgubil kmet Vilko življenje zaradi mrtvega zajca. Kmetje Vilko Halek, Josip Gluhan in Ante Grgurevič so šli včeraj na lov, pa je padel samo en zajec. Halek je trdil, da ga je podrl on, Gluhak je pa trdil nasprotno. Grgurevič si je zamenjal prizadeval pomiriti ju. Mrtve zajec je bil močnejši od zdrave pameti. Nasprotnika sta si skočila v lase, naenkrat je za Gluhak pograbil puško in ustrelil Haleka, ki se je zgrudil ob mrtvem zajcu in kmalu izdihnil.

— **Josipina Montel porodila hčerko.** Včeraj ponoči je morilka sušarskega veletrgovca Udine, Josipina Montel, v zaporu rodila hčerko. Ker je bila noseča, so obravnavo proti nji in njeni sestri preložili.

— **Med padcem se je ubil.** Na sreškem sodišču v Bosanski Dubici se je pripetila v ponedeljek težka nesreča. Sodni sluga Ivan Zovko se je na stopnicah spotaknil in padel na hrbet tako, da se mu je sprožil revolver za pasom. Kroglja mu je

prebila trebuh in nesrečnej je kmalu izdihnil. Zovko zapušta ženo in tri nepreskrbljene otroke.

— **Nameste jena ubil prijatelja.** V Čebincu blizu Sombora je Radislav Knežević v ponedeljek po nesrečnem naključju ustrelil svojega prijatelja ekonoma Nikolo Fonerja. Knežević je čakal na jelena, naenkrat je pa v bližnjem grmovju zašumelo. Misleč, da se bliža jelen, je Knežević pomeril in sprožil. In že se je začel obupen k. k. Knežević je planil v grmovje in našel Fonerja v mlaki krvi. Nesrečnej je kmalu izdihnil.

— **Tragična smrt ruskega emigranta v Beogradu.** Včeraj je električni tok ubil v Beogradu inženjerja Praške banke, bivšega inženjerskega oficirja ruske carske vojske Sergeja Kaverninskega. Pokojni je bil med Rusi splošno znan in priljubljen.

— **Borja dela išče 1 krojača, 2 čevljarja, 2 razmašalca priljage, 5 pletilcev, 1 izdelovalca krtac, 1 halpca, 1 pleskarskega vajenca, 1 graverja in 1 krojačico.**

DANES
 senzacionalni film divjega zapada

BUFALLO BILL

Boji z roparji. Senzacionalni skoki s konji. Napete scene.

ZVOČNI KINO DVOR. Telefon 27-30

Predstave danes ob 4., 7. in 9. zvečer.

Cene Din 4.50 in 6.50

Iz Ljubljane

— **Iz Vekoslav Vrtovca umrl.** Včeraj je podlegel v Štajmerjevem domu zavratni bolezni bivši predsednik Pokojninskega zavoda in višji uradni Zadržuje gospodarske banke g. Lojze Vrtovca. Pokojni je bil rojen 20. novembra 1889 v Veliki Zabljah pri Ajdovščini. Gimnazijo je študiral v Gorici, pravo pa na Dunaju. Nekaj časa je bil pod ministrom Gostinčarjem tajnik v ministrstvu za socialno politiko, potem je pa prišel v Ljubljano k Zadržuje gospodarski banki. Tu se je marljivo udeleževal v društvenem delu, velike sposobnosti in željezo voljo je pa pokazal zlasti kot predsednik Pokojninskega zavoda, ki ga bo ohranil v najlepšem spominu. Včeraj je imel upravni odbor PZ baš sejo, ko je prišla vest o smrti Lojze Vrtovca. Predsednik dr. Baltič je takoj odredil enominutni odmor, potem je posvetil pokojnikovu spominu nekaj toplih besed. Upravni odbor je sklenil položiti na pokojnikovo krpsto lep venec, v počastitev njegovega spomina bo pa daroval večji znesek v dobrodelne namene. Pokojni zapušta soprogo in tri sinove. K večnemu počitku ga položijo jutri. Pogreb bo ob 16.30 izpred mrtvašnice splošne bolnice. Bodi mu lahka zemlja!

— **Iz Inkorporacija Viča v Ljubljano.** Vič je danes v Ljubljano tako tesno spojen, da se nikjer več ne pozna, kje je meja med Vičem in mestom. Tudi ima Vič v Ljubljano skupen vodovod, kanalizacijo, cestno železnico, električno razsvetljavo, stavbni (Plečnikov) načrt, policijo itd. po svoji krajevni legi, po zaposlitvi in načinu življenja prebivalcev gravitira k Ljubljani. Vse to, kakor tudi gospodarska in kulturna vprašanja, kategorično zahtevajo, da se Vič spoji z Ljubljano, kar tudi žele prebivalci Glinc, Rožne doline in Viča. — Več občinarjev.

— **Iz Smrt nadarjenega študenta.** V ponedeljek zgodaj jutraj je za vedno zatihnil oči slušatelj juristične fakultete ljubljanske univerze g. Slavko Kranjc. Pokojni je bil med tovariši splošno priljubljen in poleg žalostnih svojcev ga bodo težko pogrešali vsi, ki so poznali njegovo blago srce in njegov odkriti značaj. Pogreb bo danes ob 15, z Gosposvetske ceste 10. Bodi mu lahka zemlja, težko prizadetim svojcem naše iskreno sožalje.

— **Iz »Njegova prijateljica«** je spet film, ki ga bodo ljubljanci radi še pogledali že zaradi stare znanke Katic Nagy. Ker to lepo, šarmantno Subočanko že dolgo poznamo, bi jo tudi že lahko več ne imeli za »nago«, saj imamo tudi v Ljubljani znano družino z imenom Nagy, ki ga pa pravilno izgovarjamo za »Nadž«. Simpatična igralka ima v tem veselim filmu vlogo slavne berlinske igralki, ki se na počitnicah pod svojim dekliškim imenom pripelje nepoznana v provinčialno mesto, kjer imajo velike skrbi za gledališče, torej tako nekako, kakor v Ljubljani. Od napovedane premiere je odvisen obstoj gledališča, a kapriciozna in svojevlečna igralka glavne vloge dela sitnosti pri izkušnjah, končno pa tudi odpove svoji nastop. Da bi pomagala svojim kolegom do nadaljnjega obstoja, prevzame Katica njeno vlogo pod svojim dekliškim imenom, ne pa pod svojim pravim gledališkim imenom. Že pri prihodu v mesto se je na pri avtomobilski nesreči seznanila z bogatim mladim tovarnarjem, ki odloča, če gledališče dobi subvencijo ali ne. Kakor v vsakem filmu, se bogati tovarnar takoj zaljubi v lepoto, da nam nadalje tudi ni več treba pripovedovati humorne vsebine z najrazličnejšimi zapletljajmi do, seveda, srečnega konca. Vso grozota Katica Nagy in izvrstni Karl Ludvik Dehl. dobri komiki so pa tudi ostali igralci.

da je film v resnici od početka do kraja zabaven, še posebno zabavna je pa gledališka publika, ki je tudi, kakor v Ljubljani.

— **Iz Napad na Gralski planoti.** K tej noti, ki jo je priobčil včerajšnji »Slov. Narod«, bi radi pripomnili sledeče: O napadu prav za prav ni govora. Za vsem tihi lep kos romantike. Joško Brčić, brivski pomočnik, se je vprico brivskega pomočnika (saj sta dobra znanca) Draga Klemenca opetovano pobahal o boljšem znanju plesa, in to je nasprotnika jezilo, saj hoče veljati za prvovrstnega plesalca. No in znašla sta se na Gralski planoti in sta se pomerila. Beseda je dala besedo in končno so padle klofute. To naj bo v pomirjenje javnosti, da se ji ne bo treba bati napadov.

— **Iz Ne pozabite,** da je film »Dovedi jih žive« največja senzacija sedanosti. Tako lepega filma še niste videli. ZKD ga nam pokaže v petek. To je edinstven film, ki nam pokaže boji med živimi in lov na nje. Film posebno priporočamo učenci se mladinci ter vsem onim, ki so zanimajo za divje zveri in način njihovega življenja.

— **Iz Vpisovanje v obrtno-nadaljevalne šole v Ljubljani.** Šolski odbor obrtno-nadaljevalnih šol v Ljubljani obvešča moštve, vajence in starše, da je vpisovanje v obrtno-nadaljevalne šole ljubljanske za zamudnike še v nedeljo 30. t. m. med 8. in 12. uro dopoldne pri vodstvih obrtno-nadaljevalnih šol na Grabnu, pri Sv. Jakobu, na Ledini, na Vrtači in na Prulah. Ker v nedeljo, dne 23. t. m. zlasti mnogo vajencev-zamudnikov ni bilo vpisanih, opozarja šolski odbor moštve, da je njihova zakonita dolžnost skrbeti za šolanje obrtnega naraščaja.

MIRIM — KAKAO

Naiboljša in najcenejša hrana za Tebe, mlada mati, za Tvoje dete, za celo Tvojo družino. Staro in mlado pije Mirim-kakao. Novost: Vrečica kakava za 4 osebe Din 1.

Mirim kraljica čokolade

— **Iz Praktični učiteljski izpiti na dr. učiteljski šoli v Ljubljani** se bodo v oktoberskem roku začeli v petek dne 19. oktobra t. l. ob 8. uri dopoldne. Kandidatje naj svoje pravilno opremljene prošnje za prijavitelje k izpitu vložijo uradnim putem pravčasno, tako da bodo vsaj do 13. oktobra t. l. v rokah izpitnega odbora, sami pa naj se zgledajo pol ure pred začetkom v ravnotežju pisarni. Zakasnele prošnje kakor tudi zamudniki pridejo v poštev šele za prihodnji izpitni rok v aprilu l. 1935. Posebna obvestila se kandidatom ne bodo razpošiljala — Izpitni odbor.

— **Iz Predavanje o vkuhanju sadja,** sočinja in mesa se vrši dne 26. t. m. ob 4. uri pop. v prostorih Zveze gospodinj. Breg št. 8, pritičje. Predava gđ. Šerko. Vstop prost.

— **Iz Christofor trgovski tečaj, Ljubljana.** Domobranska 15, vpišuje le še do 1. oktobra. Znano najboljša in najcenejša izobrazba v perfekte stenografije in pisarniške uradnike.

— **Iz Otvoritev esperantskega tečaja** bo nocoj ob 19.30 v prostorih Društva trgovske šole. Kongresni trg 2. II. nad. (bivši prostori Trgovske šole).

— **Iz Umetnostno-zgodovinsko društvo** v Ljubljani si ogleda v sredo 26. t. m. ob 3. popoldne salezijske cerkve na Rakovniku in potem s tistimi, ki bi bili pripravljene za to, še župno cerkev v Rudniku. Vsi prijatelji umetnosti povabljeni. Vodi bo mgr. Viktor Steska.

Uredna — Lutz peč
 JUGO-LUTZ, d. z o. z., Ljubljana 7, tel. 3252

— **Iz Gledališki list.** Uprava Narodnega gledališča bo izdajala tudi v sezoni 1934-35 za vsako premiero odnosno za vsako delo, ki se bo izvajalo v abonmaju, tako v drami kakor tudi v operi, poseben Gledališki list. Uredništvo je prevzel režiser g. Ciril Debevec. Vsebinske se bo nanašala deloma na delo, ki se izvaja, deloma bo prinašala list razno gradivo trajnejše vrednosti. Samo ob sebi je umetno, da ne bodo manjkale tudi razne novice, beleške o gledaliških, repertoarjih itd.

— **Iz Tečaj ruskega jezika.** Kakor prejšnja leta, priredi tudi letos Ruska Matica tečaj ruskega jezika za Slovence. Ta tečaj se deli v tri skupine: I. za začetnike; II. in III. za naprednejše. Za II. skupino so predvidene tudi vaje iz ruske klasične literature Puškinove dobe. Za III. skupino pa iz literarne dobe po Puškinu. Ukovina znaša 20 Din mesečno in enkratna vpisnina 10 Din. Podrobnejše informacije: Ljudska šola na Cizovcem grabnu. Torek, četrtek in petek ob 18.30 do 20.30.

— **Iz Ukrajinska žena v preteklosti** in sedanosti... o tej stvari predava v slovenskem jeziku danes v sredo, ob 20. v damski sobi kavarni Emona g. Marija Omeljnikova, profesorica iz Prage. Vsakdo dobrodošel!

— **Iz Očala, daljnogledi, barometri,** fotoaparati itd. najugodnejši nakup pri: Fr. P. Zajcu, izprašanem optiku. Ljubljana, Stari trg 9. Ceniki brezplačno.

— **Iz Načelnništvo Saveza Sokola** kraljevine Jugoslavije se je v Ljubljani preselilo iz Narodnega doma v Dalmatinovo ulico št. 7, pritičje, desno.

Iz Celja

— **Na občnem zboru Ljudskega vseučilišča v Celju,** ki je bil v ponedeljek zvečer v risinski deške meščanske šole, je bil izvoljen naslednji novi odbor: predsednik vladni svetnik Lilek, podpredsednik ravnatelj Cilenšek, odborniki: strok učiteljica Debelakova, prof. Brodar, prof. Melihar, ravnatelj Marinek, ravnatelj Černej ter učitelj Zdravko Kovač, Roš in Gerlinc. Namestnika odbornikov sta strok učiteljica Javčev in Mirko Kovač, pregledovalca računov pa narodni poslanec Ivan Prekoršek in ravnatelj Fr. Turnšek.

— **Umrla sta v ponedeljek v celjski bolnici 58letna posestnikova žena Veronika Zagorčeva iz Arje vasi pri Petrovčah in 65letna dnarica Ursula Repčeva iz Gotovelj pri Zalcu.**

Pred premiero »Hovanščine«

Kako se pripravljala naša opera na vprižoritev znamenitega dela slavnega ruskega skladatelja Musorgskega

Ljubljana, 26. septembra.
 Opera leži v popokanski sončni pripeki. Spokojna fasada ne izdaja nemira in intenzivnega dela, ki bo v poslopju za letošnje otvoritveno predstavo.

Vetopimo.
 Iz portirjeve lože brni nervozno telefon.

Železna vrata na oder zevajo širokoodprta na hodnik.

Na oder se premikajo pod vodstvom odredkega mojstra v negotovi skopi luči žarnic silhuete kulisarjev, ki prenašajo in postavljajo dvorec: barbarsko poslikana zgradba iz masivnih brun — na platnu.

Z nadodra zveni grmeče zvonjenje kremenjskih zvonov. Preko odra hiti vedno zaposleni direktor Polič, vrže par hitrih opazk delavcem, izmenja dve tri besede z mojstrom in utone za naskladnami kulisami v temi hodnika.

Kje je režiser Debevec?

Ob 4. pride na dekoracijsko vajo.

A kje je zdaj?

Najbrž v slikarni.

V veliki baraki na Bleiweisovi cesti — kdo je ne pozna? — Teče izpod slikajočih čopičev poslikano platno, se obrača mizar med stružnico in deskami, ki še ne izdajajo, kaj bo nastalo iz njih.

Tudi tu ni režiserja, a čakajo ga.

Ura je 4, čas napovedane dekoracijske skušnje.

Evo ga pred opero — pravkar prihaja.

Že ga obkrožijo: mojster delavci in garderobar. Katero sliko naj postavijo? Prvo? Prav. Poprimo jo se posla.

Kakšno garderobo naj se pripravi za duhovnike? Skice so naredili; tam in tam jih bo dobil. Nekdo sporoči: režiser je nujno potreben v slikarni. Med tem ko postavljajo prvo sliko, gre režiser Debevec tja.

Mojster Skrušny sedi v svoji kobilj in studira skice za Hovanščino, poslednje delo pokojnega scenografa Ulanjščeva, ki je v svo ljubemju rekonstruiral stari moskovski trg in pričaral kost stare Rusije na skice. Na Golniku jih je delal poslednje dni, ležeč v postelji.

Katera soba bo igrala? Pri nas ne igrajo samo igralci, i sobe, i pohištvo, vse do poslednje rekvizite »igra«.

Režiser izbere sobo, pripadajoča okna, se posvetuje z mojstrom Skrušnym, doleči rekvizite, hodi po slikarni, išče stika, ogleduje, presoja, se izogne tu še mokri kulisli, tam orodju barbarske harfe, ki čaka strun, pogleda k mizarju, kakšne bodo klade za upornike, razlaga, kakšen mora biti plot, za katerim kriče razjarene Moskovčanke, uredi vsa opretila vprašanja, da je na vse odgovore in delo teče naprej. Pet minut oddiha na klopi pred opero. Oddiha? Zopet je ves zatopljen v Hovanščino.

Musorgsky. Saj sem se že razpisal o njem v gledališkem listu. Genialnega dilanta za imenujejo nekateri svetovne kritike. V nekem oziru imajo prav. Kot režiser imam to priliko občutiti.

Koliko senjalnosti je v njegovi vitalni barbarski prvobitnosti in širini, kolika je njegova transcendentalna zamaknenost v Onstranstvo v borbi z Bogom in vrazom, tinika ruske religiozne duše (prav kot v »Bratih Karamazovih«), rekli bi na kratko: Dostojevski v muziki. Med temi stilnimi problemi, prelitimi v muziko, pa so prehodi šibkejšega značaja, ki jih mora premostiti režiser in najti možnost, da pomaza interpretom preko mest, ki jih je komponist, izčrpan od onih velikih vzgrov, izpeljal manj močno, z manjšo intenzivnostjo.

Naše gledališče, opera in drama, si je stavilo med drugimi nalogami tudi to, da seznanj občinstvo tekoma let polagoma z vso rusko zgodovino, kar je premore pomembna svetovna literatura. Rad pomagam pri tej realizaciji. Po mojem misljenju mora ta načrt obroditi plodove, vzbuditi v nas Slovanah ono podzvestno, kar imamo sorodnega, spreporiti mora končno ono, kar je močnejše v nas: ali bo ono prvobitno, plemenito, ali bo zmagal nemški vpliv, posledica okoliščin, v katerih smo živeli, vplivov, ki smo jim bili in smo jim še neprestano izpostavljeni...

»Gospod režiser, oder je domala postavljen.« Javi nek delavec.

Iz jarkega sonca se tipljemo kot slepci v temni parter.

»Pri portalu napravite prehod!« opozori režiser. »Levo hišo nekoliko nazaj!«

Takoj popravi.

»Evo, ko imam v mislih zasnovano vso sceno in pride do realizacije, se moram boriti za vsako ped prostora. Te velike opere zahtevajo prostora, širine, dimenzij — velikega formata — no, pa si pomagamo s stilizacijo. Bolje, da spoznamo opero, četudi v minijaturi, z manjšimi sredstvi, kot da je vobče ne spoznamo.

Po zaslugi g. ravnatelja Poliča imamo posebno v poslednjih sezonah programatično usmerjen slovenski repertoar, po njegovi zaslugi dajemo Hovanščino, katero si upajo dati le malokateri evropski odri saj je evropskemu čuvstvanju tako tuja, ker nima onih elementov, ki delajo to opero zanimivo v zabavnem smislu. Hovanščina je kos ruske zgodovine, svetovnega nazora, krvavega fanatizma za idejo, razkolništva.

Kljub pomožnemu zboru, komparzeriji in vsezu, kar se je dalo v naših prilikah storiti, ne moremo dati operi resnično onega formata kot ga potrebuje.

Vrvelni moment torej morda ne bo učinkoval tako na gledalce, da bi jim zastupile posamezne scene dojem za leta, želim pa, da bi zapustila celotna vprižoritev dojem vsebinsko. Dojem reke krvi, ki je tekla dvesto let neprestano med Rusi, med očeti in sinovi, med sorodstvom, prijatelji in sovražniki, kri, prelita iz fanatizma da prepričanja.

Rad bi počel dojem dobe, ko so se žrtvovala življenja, ne eno, nego na stotine, na tisoče življenj za idejo.

Bojari in trgovci, barbarsko nenasiitni, grabeljivi materijalistični na oni strani, na drugi strani pa narod: razbikan, krvav, ranjen, izbež od njih, teptan in izkoriščan, a kljub temu vitalen vsled moči, porajajoče se iz gledanja v Onstranstvo, na Božanstvo, ki lebdi nad reko krvi, grozodejstev in razkola.

Peter Veliki, čuteč, da bo izkrcavali narod na ranah, ki si jih zadaja sam, napravi s se večjim nasiljem red. Pobesiti da vse puntarje, da jih je polno vse kremenjsko obzidje in vzbudi s tem aktom nasilja še hušji odpor in postrvovnost za zmago nazora: njegovi nasprotniki gre do v celih trumah prostovoljno na grmade.

Musorgsky, sin tega naroda, je zajel vse te krike, izpovedi, trenenja in molitve v elementarno muziko, kako mojstrsko je prikazal psiho in psihozo teh individuev in kolektivov v muzikalnih frazah!

Na primer v globini basov v spokorni molitvi strelcev in kot kontrast: histerični sopran žensk, vresčečih žensk, ki kolone strelce in jim žele pogina — nad vsem pa dominira zvonjenje velikega kremenjskega zvona kot simbol večnega božanstva...

Oder je postavljen.

Direktor Polič prihaja v parter.

Razsvetljaj stopi v akcijo. Reflektorji zažare.

»Harlekin višje!« popravi režiser, in že se odpira oder v višino.

Oder predstavlja dvorec. Iz ozadja se blešče zlate kupole cerkve blaženega Vasilja.

»Hočete oblake?« vpraša direktor režiserja.

»Poskusimo!« Stroj zabrni nad odrom in na svetlomodrem prostoku se pojavijo oblaki.

»Stopite no, mojster, pod pristrešek saj ste iste velikosti kot Marjan Rus — da vidimo, če ni prenizek zanj!« naredi Debevec. Dobro je. »Ali bo lahko udobno prišel naš Julius izza kulis?« Takoj se prepričajo. Bo.

»Dve kulisli ne soglašata v barvi — opazi direktor, »naj pride mojster!« In mojster Skrušny pride in potrdi in knliše romajo na popravek slikarni.

Korepetitor pride povprašat, kje je zelena partitura. Pri recenzentu. Potrebne je. »Pošljite slugo ponjo,« naredi direktor.

»Kdaj želite imeti skušnjo?« vpraša režiserja. »Baš sestavljam red skušenj za prihodnje dni.« Takoj ugotovita.

Delavec montira v parter telefon in svetliko za večerno glavno skušnjo.

»Zvečer, ko bodo vsi v kostumih, bi lahko prišel fotograf napraviti nekaj posnetkov, če vam je prav?« Režiser potrdi.

»Pošljite obvestiti fotografa Bešterja!«

»Dajte klopi na oder!« in že jih prinašajo.

»Tu je na Ulanjščevi sliki naklikano bruno — ali ostane pri tem?« pride oderski mojster v parter.

»Seveda! Dajte reflektor na levo hišo — rumeni! Poberite rdečo luč iz desne rampe!«

»Morda poskusite z zelenimi na horizont?« svetuje direktor. Zgodi se. Nasvet je dober, zato ostane pri tem.

»Poberite levo počasi iz oblakov!« Tako nareja režiser in direktor gleda, svetuje, pomaga. Roko v roki delata složno, prijateljsko, oba zavzeta od želje privesti čim boljše predstavo...

Ura je šest. »Zdaj je ugotovljena šele prva slika, a Hovan

Skrivnost beleža čevlja

V bolnici je že vladala čudna tišina. Zdal pa zdaj je hušknila čez hodnik belo oblečena postava. Vsak ropot je bil odstranjen. Vrata so se odpirala in zapirala v dobro namazanih tečajih brez najmanjšega ropota. Zmer na svetloba se je razlivala po notranjosti poslopja in zrak je bil izredno čist, dišalo je samo po raznih kemikalijah.

— Da ne pozabim, — je spregovoril Ellery naglo, ko sta zavila na južni hodnik, — če se ne motim, si malo prej dejal, da gospe Doornove pred operacijo ne bodo uspavali, in sicer zato ne, ker je v comatičnem stanju. Mislim sem, da je anestezija neizogibna pri vseh težjih operacijah.

— Prav praviš, — je pritrdil Minchen. — Skoraj v vseh primerih bolnika uspavamo. Drugače je pa z diabetiki. Gotovo veš, ali boljše rečeno ne veš, da je pri kroničnem diabetiku kirurgov nož nevaren. Tudi manjša operacija lahko postane usodna. Nedavno sem imel en tak primer — bolnik je prišel v ordinacijo z zateklim palcem na nogi, bil je siromak. Službujoči zdravnik — skratka, bil je eden izmed nepredvidenih nesrečnih naključij ordinacijske rutine. Palec mu je zdravnik desinficiral in prerezal. Bolnik je odšel domov. Zjutraj je bil mrtev. Obdukcija je pokazala, da je mož poln sladkorja. Tega menda niti sam ni vedel.

— Toda hotel sem reči, da je rezanje pri diabetikih vražje kočljivo zadrževanje. Če je operacija neizogibna, si pomagamo s posebnim utrjevalnim procesom, s katerim se v razmeroma kratkem času obnovi normalna količina sladkorja v bolnikovi krvi, toda samo za nekaj časa. Med operacijo mu pa neprestano dajemo insulinove in glukoze injekcije, da obdržimo količino sladkorja na normalni. Tako bodo morali storiti tudi z Abigail Doornovo.

Zdal ji dajejo injekcije, obenem pa preizkušajo njeno kri, da ugotovijo, kako se krči količina sladkorja v njej. Ta procedura bo trajala dobro poldrugo uro, najdalje dve uri. Taka kura traja navadno mesec dni ali pa še deli. Prehitro postopek bi mogel pogubno vplivati na jetra. Toda pri Abigail Doornovi nimamo izbire. Pretirana želja zdravnika ne sme zanemariti. Poldnevna zakasnitev ima lahko katastrofalne posledice.

— Da, toda kaj je z anestezijsko? — je vprašal Ellery. — Ta bi napravila operacijo še riskantnejšo, kaj ne? Ali se zanašate na comatozno stanje zato, da ji rešite življenje?

— Prav praviš. To bi bilo še bolj riskantno in komplicirano. Vzeti moramo to, kar nam pošiljajo bogovi.

Minchen je obmolnil in položil roko na ključko vrat, na katerih je bila tablica z napisom: **Ordinacija**. — Za operacijsko mizo bo pa stal seveda zdravnik, ki jo bo takoj uspaval, čim bi se zdrnila iz comatoznega stanja... Vstopi Ellery, rad bi ti pokazal, kako se dela v moderni bolnici.

Odprl je vrata in pokimal Elleryju, naj vstopi. Ellery je opazil, da je zažarela na steni pri vratih majhna okrogla električna žarnica v trenutku, ko so se vrata odprla, kar je pomenilo, da je ordinacijska dvorana zasedena. Presečen se je ustavil na pragu.

— Imenitna naprava, — se je zasmel Minchen.

— Kaj pa pomeni ona-le laterna magika?

— Fluoroskop. V vsaki ordinacijski dvorani imamo enega. Tu je seveda tudi ordinacijska miza, majhen sterilizacijski aparat, omarica za zdravila, polica za instrumente... Lahko se prepričajš.

— Vsak instrument je izum, s katerim se hoče človek norčevati iz svojega stvarnika, — je menil Ellery zamišljeno. — Kaj ne zadostuje človeku njegovih pet prstov? Oba sta se zasmela. — Jaz bi se tu zadušil. Kaj tu nihče ne razmeče vse te ropotije,

kamor bi hotel?

— Ne, vsaj dokler je John Quintus Minchen tu gospodar, — je odgovoril zdravnik. — Tu mora vladati najstrožji red. Vzemiva za primer manjšo zalogo vsakdanjih potrebščin. Vse so zložene lepo v teh predalčkih, — položil je roko na veliko belo omaro v kotu — in pri tem noben bolnik in noben posetnik nima pojma, kaj je spravljeno tu. Pač pa vsi uslužbenci dobro vedo, kje lahko kaj najdejo. Tako se delo v bolnici zelo poenostavi.

Odprl je velik kovinast predal na spodnjem koncu omare. Ellery se je sklonil in zagledal vse polno obvez. V drugem predalu je bila vata za gaz, v tretjem obliži, v četrtem brisače.

— Sistem, — je zamrmral Ellery. — Svojim podrejenim gotovo zamerite, če imajo umazano perilo ali odvezane trakove na čevljih.

Minchen se je zasmel. — Skoraj si uganil. Red v bolnici nalaga vsakemu, da nosi predpisano obleko, moški bele čevlje, bele platnene hlače in suknjiče, ženske pa tudi bele obleke. Tudi vratar pri glavnih vratih nosi belo obleko — saj si gotovo opazil. Ushužbenici pri dvigalu, oboje v kuhinji in pisarni, vsak mora nositi belo obleko, od trenutka, ko nastopi službo, in do trenutka, ko zapusti bolnico.

— Kar v glavi se mi vrti, — je potožil Ellery. — Pojdiva odtod.

Ko sta zopet stopila na južni hodnik, sta opazila vitkega mladega moža v sivi suknji, hitečega s klobukom v roki proti njima. Za hip se je ustavil, potem je pa naglo zavil na vzhodni hodnik in izginit.

Minchen je namršil obrvi. — Pozabil sem na vsemogočeno gospe Doornovo, — je zašepetal. — To je njen pravi zastopnik Filip Morehouse. To ti je podjeten fant. Ves svoj čas posveča interesom gospe Doornove.

**Ali si že član
„Vodnikove družbe“?**

Še o samomoru pri Radohovi vasi

Javnost naj bo glede čudovitih „argumentov za zavratni umor kar pomirjena

Ivančna gorica, 25. septembra. V torek 11. t. m. okrog 3. ure zjutraj je našel žel. čuvaj na progi med km 43.3—43.4, par sto metrov od postaje Radohova vas, moško truplo, ležeče na trebuhu pravokotno na tir; glava je ležala znotraj tirov odrezana. Takoj je bilo razvidno iz položaja, da gre za samomor. Samomorilec pa ni imel pri sebi nikakih dokumentov, zato se njegove identitete ni mogla ugotoviti. Članek priobčen v »Slov. Naroda« pod naslovom »Kdo je šel pod vlak«, je imel namen pomagati oblastvom pri ugotavljanju identitete, obenem pa pobiti gorostasne izmišljotine, ki so jih spleti senzacij željnji ljudje baš zaradi tega, ker se ni moglo ugotoviti, kdo je povoženi neznanec.

Neki pisec iz Radohove vasi je ta članek v »Slov. Naroda« dne 19. t. m. napadel ter serviral javnosti alarmantno vest o »grotesknem umoru«, čes da je »mnogo argumentov, ki izključujejo samomor in jasno pričajo, da gre morda za enega najbolj rafiniranih umorov«. Seveda je s tem znova prillil olja ljudski fantaziji, ki nima nikake podlage. Dopisnik bi se moral zavdati, da ne sme s takimi stvarmi begati javnosti, če niso podane res činjenice, ki bi tvorile podlago za upravičen sum za vratnega umora saj s takim početjem posaga posredno celo v kompetenco oblastva, čes da morda niso vse potrebno ukrenila. Kljub temu, da je vsak količjak inteligentnega čitatelja iz onega poročila z lahko spoznal, da so navajani »argumenti za zavratni umor« le stilizirane babje čenče, naj navedemo ugotovitve, zbrane na mestu samem ter od neposrednih prič:

V neznanem samomorilcu je cestar Franc Urbančič iz St. Vida pri Stični točno spoznal moža, s katerim je šel v ponedeljek 10. t. m., ko si je končal življenje, skupaj peš iz Ivančne gorice do St. Vida. Urbančič se je vračal domov z dela na cesti ob 18.15 uri ter se pridružil po cesti idočemu neznanecu, ki je takoj vzbudil njegovo pozornost. Obrnil se je namreč na cestarja z vprašanjem, dali bi kaj kmalu zopet cesta križala žel. progo, čes da je že pri Višnji gori, ko je prekoratil progo, izpraševal nekoga o tem, pa mu ni vedel dati točnega pojasnila. Dalje je povedal, da je noč prespal v škofljici, odkoder je odpotoval naprej okrog 10. ure dopoldne. Dejal je, da nima denarja, zato potuje peš v Novo mesto, sicer pa ima itak časa dovolj, ker je brez posla. Ko mu je cestar pojasnil, da križa cesta žel. progo pri Radohovi vasi, kjer bo tudi lahko prenočil, je odgovoril, da bo brzkone res kar tam neke ostal... že neznančeva zamišljenost in redkobešednost, v kateri se je zanimal izključno le za železniško progo, da slutiti, kaj se je torej dogajalo v njem in kakšen sklep je dozeval. Po pol ure skupne hoje sta Urbančič in neznanec dospela do stranske ceste, ki vodi v St. Vid, kjer se je cestar ločil od njega ter zavil domov v svojo hišo ob cesti. To je bilo okrog 18.45 ure. Naslednji dan okrog 3. ure zjutraj je žel. čuvaj našel tega neznanca na progi pri Radohovi vasi z odrobljeno glavo v že opisanem položaju. Jasno je bilo, da je šel samomorilec pod osebni vlak št. 9219, ki je

vozil tam prejšnji večer ob 20.41 uri, kajti od te ure pa do 6. zjutraj ni na progi tukaj nobenega vlaka. Od St. Vida, kjer je bil neznanec še do 18.45 pa do kraja na progi pri Radohovi vasi, kjer mu je vlak ob 20.41 odtrgal glavo, je mogel dospeti po zmerni hoji v trideset ur, torej okrog 19.30. Kje se je sedaj mudil dobro ure do 20.41 ni moči dognati. Gotovo je napravil med tem časom na samotnem kraju končen sklep za prostovoljni korak v smrt pod vlakom. Ta časovna razdobja glede kretanja neznančevega so dokazana.

V eni dobri uri naj bi se torej zvečer izvršil rafiniran zavratni umor? Tega neznanega popotnega nesrečnega naj bi zločinci med tem časom okrog 20. ure umorili in ga položili na progo, da zabriše sled? Ob taki uri naj bi ga prinesli na progo 100 m od glavne ceste, par 100 m od žel. postaje, gostine in drugih hiš! Same absurdnosti, ena večja od druge.

Tudi položaj trupla je jasno pričal o samomoru. Ležalo je na trebuhu, pravokotno na progo, glava je bila odrezana med tračnicami. Mrlič je držal na prsih skrbene roke s stisnjenimi pestmi — značilno, ko je čakal strašnega trenutka... Dopisniku se zdi čudno, da je bilo na tleh tako malo krvi. Orožniki so ugotovili, da je brizgnila kri od tračnice, kjer je položil nesrečnega glavo, celo preko druge tračnice, kar bi se seveda gotovo zgodilo, če bi bil mrtev položen na progo! Ni potrebno, da bi bilo morda par m² tal okrvavljenih. Dopisnik je dalje ugotovil nad sencem na glavi rano, ki je ni nihče omenil in videl, dokler ni bilo položeno truplo v krstec. Dovolj je, da so jo videli takrat! Truplo je bilo natančneje ogledano. Glava je imela le par prask, očitno od kamenja, kjer se je obdrgnila, ko jo je kolo stroja odrezalo. Rano na senco so orožniki izmerili in je segala le 4 mm v globino, prizadejana je bila brčkone od roba kamna na progi. Duhoviti in iznajdljivi dopisnik iz Radohove vasi izključuje, da bi samomorilec koleasa vlaka raztrgala suknjič, »verjetno, da se mu je raztrgal med borbo«, — dasi je vsak človek na prvi pogled lahko ugotovil, da je to napravilo kolo. O luči, ki so jo baje neki ljudje videli okrog 22. ure kritičnega večera premikati se sem ter tja na dotičnem kraju proge, pravi, da je morda le res, da je prišel zločinec pogledat, če je nesrečnega mrtev in če je tako sled njegovega zločina zabrisana. Morda je celo mrtvega oropal... itd. Res čudovite stvari je konstruiral gospod dopisnik. Seveda, ob 22. uri so šli zločinci pogledat na progo in svetili z lučjo gor in dol par 100 m od naselja!

Svetujemo gospodu dopisniku, naj v bodoče ne bga javnosti s svojimi senzacijalnimi pogruntacijami, katere naj blagovolji obdržati kar v domačem rajonu v družbi babjih čenč!

Počitka je potreben.

— Kaj vas ne utruja, da ves dan nič ne delate?

— Utruja me že, toda proti večeru se zlekem lepo v travo, da se odpočijem.

Sporočamo žalostno vest, da je bivši petletni predsednik našega zavoda, gospod

Vekoslav Vrtovec

pooblaščenec Zadrugne gospodarske banke

včeraj dopoldne preminul.

Neumornemu in zaslužnemu predsedniku bomo ohranili časten spomin.

**Pokojninski zavod za namoščence
v Ljubljani.**

ZAHVALA

Ob prerani smrti našega nad vse ljubljenega soproga, očeta, starega očeta, strica, svaka, tasta in zeta, gospoda

Jurija Verovška

trgovca

smo prejeli toliko izrazov toplega sočutja in sožalja, pokojniku je bilo poklonjeno toliko vencev in cvetja, da nam ni moglo zahvaliti se vsakemu posebej, zato se tem potom vsem najiskrenejše zahvaljujemo.

Posebej je naša dolžnost, zahvaliti se prečastiti duhovščini, g. dr. Pavlu Kraju za požrtvovalno lajšanje trpljenja, zastopstvu raznih oblasti, korporacij in uradov, darovalcem vencev in cvetja, predstavnikom Zbornice za trgovino, obrt in industrijo, predstavnikom Zveze trgovskih združenj, Združenju trgovcev in trgovskega društva »Merkur«, zastopnikom industrijskih podjetij v Ljubljani in izven Ljubljane ter raznih denarnih zavodov, dalje Slovenskemu lovskemu društvu, Društvu ostrostrelcev, Sokolu Ljubljana-matica, Prostovoljnemu gasilnemu in reševalnemu društvu v Ljubljani, nameščencem domače tvrde ter končno vsem prijateljem, trgovskim tovarišem in znancem, ki so dragega pokojnika v tako mnogobrojnem številu počastili na njegovi zadnji poti.

Osobita zahvala tudi govorniku, ki se je poslovlil v imenu lovskih tovarišev ob odprtem grobu od svojega zvestega lovskega druga.

V Ljubljani, dne 25. septembra 1934.

Žalujoče rodbine:

VEROVŠKOVA, DR. KOROŠČEVA in ZUPANOVA.

»PROKLETSTVO LJUBEZNI«
pretresljivi roman v dveh delih imamo na zalogi še nekaj vezanih izvodov po znižani ceni 40 Din. Naroča se pri upravi »Slov. Naroda« Ljubljana, Knafljeva ulica št. 5. Z naročilom je poslati znesek.

AVTOSOPOTNIK
Kot avtosopotnik iščem avto. Ponudbe: Stankov, Zagreb, Deželjeva 75.

ZAGO (Gatter)
proda Majdičev mlin, Vir, p. Dob pri Domžalah.

V ST. JERNEJU
na Dolenjskem oddam v najem trgovino. — Pojasnila: Novoselc, St. Jernej.

POSEST
30 oralov, prodam. — Gorjan, Brod na Kolpi.

SENO
kupi na vagone Herlah, Laško.

GOSTILNO
pri novi remizi oddam takoj v najem ali na račun. — Resni ponudniki naj se oglase istotam. 2917

NAGRADO DOBI OSEBA, ki preskrbi absolutno stavbne delovodske šole primerno stalno službo tudi izven te stroke. — Ponudbe na upravo »Slov. Naroda« pod »Zanesljiv 2915«.

SPALNICE
moderne, iz orehove korenine, leskane, in kuhinjske opreme ter drugo pohištvo dobite najceneje pri Andlovic, Komenskega ulica št. 34. 54/T

PUMPARCE
modne niače, najboljše nakup A. PRESKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 14. 6/T

GATER-ZAGO
(žago polnojarmeno), krožno cirkularno in stroj za rezanje remeljnov — v dobrem stanju — prodaja vsled opustitve Franc Majdič, mlin, Vir, p. Dob pri Domžalah. 2883

PLISE za volane v različnih gubah
SPECIELNI ENTEL oblek, volan, šalov i. t. d.
AZURIRANJE, entel vložkov in čipk.
PREDTISKANJE, VEZENJE MONOGRAMOV, zaves, perila.

Hitro, fino in poceni izvrši

Matek & Mikeš, Ljubljana
poleg hotela Štrukečlj

Mag. št. 35.431/34

RAZPIS

Mestna občina ljubljanska razpisuje ponovno oddajo zidarskih, tesarskih, mizarskih, plesarskih in steklarskih del, kakor napravo centralne kurjave za adaptacijo šentpeterske vojašnice v policijske zapore.

Zmanjševalna licitacija se vrši

v sredo, dne 3. oktobra 1934 ob 11. uri dopoldne v mestnem gradbenem uradu v Ljubljani, Nabrežje 20. septembra 2/II.

Elaborati za razpisana dela se dobe istotam med uradnimi urami.

MESTNO POGLAVARSTVO V LJUBLJANI, dne 25. septembra 1934.

Predsednik mestne občine: DR. DINKO PUC, I. r.

Pred nakupom si ogledajte veliko razstavo otroških in igračnih vozičkov, stolic, holenderjev, malih dvokoles, triciklov, sivnih strojev, motorjev in dvokoles v prostorih domače tovarne

»TRIBUNA« F. BATJEL, LJUBLJANA, KARLOVSKA CESTA ŠT. 4. — Najnižje cene! Ceniki franco!

POZOR FILATELISTI!

Kupujem stare znamke, in to samo večje zbirke evropskih znamk. V obzir pridejo samo večji objekti. — Ponudbe z obširnimi opisom (event. dovoljna označba vrednosti po katalogu) z označbo cene na: Publicitas, Zagreb, pod 38.593. 2913

DAME POZOR!

Trajno ondulacijo napravim od 50.- do 80.- Din. — Frizerski Domžalah. 2883

**P R E M O G
D R V A**

Telefon št. 3934
SLOVŠA

LJUBLJANA, Kolezijska 19
52/T

**Če oddajate ali
iščete stanovanje**
oglašujte v »Slovenskem Narodu« — Beseda 0.50 para